

Döden och uppståndelsen

Studium nr 26

Sjundedagsadventisterna tror att:

Syndens lön är döden, men Gud som ensam är odödlig ska ge evigt liv åt dem som han räddar. Fram till uppståndelsen är döden ett medvetslöst tillstånd för alla människor. När Jesus, som är vårt liv, uppenbarar sig, kommer de rättfärdiga som uppväcks och de rättfärdiga som lever kvar på jorden att förhärligas och föras upp för att möta sin Herre. De orättfärdigas uppståndelse sker först tusen år senare i den s.k. andra uppståndelsen.

Källa:

- Job 19:25-27
- Ps 146:3,4
- Pred 9:5,6,10
- Dan 12:2,13
- Jes 25:8
- Joh 5:28,29; 11:11-14
- Rom 6:23
- 1Kor 15:51-54
- Kol 3:4
- 1Tess 4:13-17
- 1Tim 6:15,16
- Upp 20:1-10

Odödlighet

Bibeln säger att bara Gud är odödlig (1Tim 6:16), men det står ingenstans att människan är odödlig eller att hon har en odödlig själ.

Bibeln liknar hela människan vid rök, en vindpust, en blomma eller gräset som snabbt försvinner (Jak 4:14; Ps 78:39; 90:5; Job 14:2).

Människan fick sin livsande från Gud vid skapelsen och den vänder tillbaka till honom när hon dör (1Mos 2:7; Pred 12:7). Människan kunde få evigt liv bara genom att lyda Gud och äta från Livets träd men inte från Kunskapens träd (1Mos 2:17; 3:22-24).

Syndens lön är döden

Gud sa att om människorna syndade skulle de skiljas från Gud, dö och bli till jord igen. Satan motsade Gud och påstod att de alls inte skulle dö om de syndade (1Mos 2:17; 3:4,19; Rom 5:12).

Trots att vi med egna ögon ser både människor och djur dö och bli till jord väljer många människor ändå att tro på satans lögn.

Men Jesus har tagit vår synd och vårt straff på sig och övervunnit döden. Genom honom kan vi få evigt liv som en gåva, men först vid uppståndelsen (Rom 2:7; 6:23; 1Joh 5:11; 2Tim 1:10; 1Kor 15:22; Joh 3:16; 5:28,29; 1Kor 15:51-57).

Dödens natur

Döden är som en djup sömn, en vila (1Kon 2:10; 11:43; 14:20; Ps 13:4; Jer 51:39,57; Dan 12:2; Joh 11:11-14; Apg 7:60).

Den som sover är inte medveten om vad som sker runtomkring och tänker inte medvetet.

Nattsömnen avslutar dagens aktiviteter och skiljer oss från samvaro med dem som är vakna (Pred 9:5-6,10; Ps 146:4). Man vaknar från vanlig sömn, och Jesus har lovat att de som dött kommer också att väckas ur sina gravar av hans röst när han kommer tillbaka (Joh 5:28,29).

Jord ska du åter bli

Bibeln använder ibland ordet för själ för hela människan - personen, och ibland för hennes känslor. Men den lär att människan är en enhet av kropp och själ, aldrig två separata delar. Jämför det svenska ordet "själv" som är nära besläktat med "själ".

Vid skapelsen var människan bara en livlös kropp skapad av jord, tills Gud gav livsande. Då *blev* (inte *har*) den en levande själ (1Mos 2:7). Den själ som syndar, hon ska dö (Hes 18:20 Åkessons, KJV). Vid döden är förloppet det omvända. När livsanden försvinner återgår kroppen till att vara livlös och omedveten, för att sedan bli till jord igen.

Dödsriket - Helvetet

Dödsriket kallas i GT för *sheol* (hebreiska) och i NT för *hades* (grekiska), vilket ofta översatts med "helvetet" (eng. hell). Men *sheol* betyder oftast "graven" helt enkelt, dit alla – både rättfärdiga och orättfärdiga går – både patriarken Jakob och den upproriska Kora (1Mos 37:35; 4Mos 16:30).

Graven är ingen plats för medveten verksamhet (Pred 9:10).

Vid uppståndelsen ska dödsriket ge tillbaka sina döda, och självt bli utplånat eftersom döden inte ska finnas mer (Upp 20:13-14; 21:4).

Läran om själens naturliga odödlighet leder vidare till tron att de onda plågas i evighet i helvetet, eftersom de inte kan dö. Det framställer Gud som en grym och hjärtlös tyrann och människor stöts bort ifrån honom som är deras enda verkliga vän.

Men eftersom själen (människan med sin personlighet) är dödlig är inte plågan evig. Det är konsekvensen, straffet som är evigt.

Elden är evig i den bemärkelse att ingen kan släcka den, men när bränslet är uppbrunnet släcks den. Elden som brände Sodom och Gomorra kallas "evig" men den har brunnit ut (Jud 1:7; Jes 66:22-24). Gud är barmhärtig.

Livet återvänder till Gud

När man dör blir kroppen jord igen och livsanden går till Gud igen, som gav det (Pred 12:7). Det gäller både onda och goda människor. Bibeln lär ingenstans att livsanden är en egen medveten enhet. Den är själva livsgnistan, livet som bara Gud kan ge och som han kan ta tillbaka.

Spiritism

En del spiritistiska fenomen är bedrägerier, men andra kan inte bortförklaras.

Spiritismens grund är satans första lögn till Eva, "Ni ska visst inte dö" (1Mos 3:4). Hans ord var den första predikan om själens odödlighet.

Från hedniska religioner, framför allt från Platon, togs läran om naturlig odödlighet in i kristendomen under det stora avfallet. Många kristna som tror att själen lever vidare är inte främmande för att dessa själar skulle kunna besöka jorden och kommunicera med de levande.

På så sätt kan onda andar bedra människor genom att förställa sig och låtsas vara avlidna vänner och släktingar som tröstar och ger råd. Eftersom de levande tror att råden kommer från personer som de har förtroende för och som är deras vänner, och som de antar har någon form av högre kunskap sedan de dött, tar de ofta till sig vad andarna säger, även om det motsäger bibeln och Guds lag.

Varning

Bibeln lär att de döda vilar omedvetna i graven.

Gud förbjuder varje försök att kommunicera med de döda, vilket medier idag påstår sig göra.

Andebesvärjelse räknas tillsammans med spådom, teckentydning, svartkonst eller häxeri. Gud kallar detta för avskyvärt och han befalldes att andebesvärjare skulle straffas med döden på gamla testamentets tid (3Mos 19:31; 20:6,27; 5Mos 18:9-14).

Den sista villfarelsen

Förr var andebesvärjelse begränsad till det ockulta, men på senare tid har spiritismen fått en "kristen" förklädnad och påstår sig acceptera både Kristus och bibeln. Man talar om Guds kärlek och påstår att både onda och goda lever vidare i andevärlden. Däremot poängteras inte lagens krav och domen. Spiritismen har nu blivit mycket farligare och även kristna blir bedragna.

Den fallna kyrkan Babylon beskylls för att bedra alla jordens invånare den sista tiden genom svartkonst (Upp 18:23). Bara tro och kunskap om bibelns lära kan skydda mot detta överväldigande bedrägeri.

Den första och den andra döden

Den första döden är den död som avslutar varje människas liv (med ett fåtal undantag). Från den kommer alla människor att uppstå. Kristus försäkrar att den som segrar kommer inte att skadas av den andra döden (Upp 2:11).

Den andra döden är evig och drabbar alla syndare, både människor och änglar, som inte vill bättra sig, alla som inte finns skrivna i Livets bok. Den inträffar efter de tusen åren, när alla orättfärdiga uppstått igen (1Kor 15:26; Upp 20:7-10,14-15; 21:6-8).

Uppståndelsen

Uppståndelse är när samma person som tidigare dött får liv igen.

Bibeln talar många gånger om uppståndelse (t.ex. Job 19:25-27; Ps 73:26; Jes 26:19-21; Mark 16:6; Joh 5:28,29; 1Kor 15).

Jesu uppståndelse bevisade att han besegrat döden, när han som var syndfri tog vårt straff och segrade åt oss. Därför har vi hopp om evigt liv. Om han inte uppstått vore han besegrad av Satan och skulle inte kunna väcka sitt folk till liv (1Kor 15:12-26).

Jesu uppståndelse bevisade för de romerska soldaterna, judarnas ledare och folket att han verkligen var Guds utsände, att han uppfyllde profetiorna och att de själva var hycklare som mördat den Messias de påstod sig vänta på.

Jesus uppstod med en verklig kropp och hans lärjungar kände igen honom (Luk 24:31,36-43; Joh 20:16-18).

Genom dopet bekänner den troende sin förtröstan på Kristi uppståndelse och hans makt att uppväcka dem som dött från synden, både andligt nu och fysiskt sen (Rom 6:3-11).

Den första och den andra uppståndelsen

Jesus förkunnade att det finns två uppståndelser, en uppståndelse till liv – och en uppståndelse till dom, och att tusen år skiljer dem åt (Joh 5:28,29; Upp 20:4,5).

De heliga uppstår vid den första uppståndelsen till evigt liv, när Jesus kommer. Den andra döden i eldsjön har ingen makt över dem och de ska vara med Kristus för alltid (Upp 20:6; 1Kor 15:52,53; 1Tess 4:15-18).

Den andra uppståndelsen är en uppståndelse till slutlig dom och fördömelse, och sker efter de tusen åren då jorden varit tom på människor. De som inte har sina namn skrivna i Livets bok kommer att förtäras i eldsjön, den andra döden (Joh 5:29; Dan 12:1-4; Upp 20:14,15).

Gud har haft ett oändligt tålamod med en ond och upprorisk mänsklighet eftersom han inte vill att någon ska gå förlorad, utan att alla ska bli frälsta (Hes 18:30-32; 1Tim 2:3-4;). Men till sist låter han människorna ta konsekvensen av sitt val för att lidandet ska få ett slut.

Studera mera

- Jesus bevisade sin makt över döden genom att uppväcka döda. Döda uppstod även när troende bad Gud om det. Kan du ge exempel? (Joh 11:1-45; Mark 5:21-24,35-43; Luk 7:11-17; 2Kon 4:14-37;Apg 9:36-42;
- Moses och Elia visade sig på förklaringsberget. De hade synliga kroppar och talade med Jesus. Moses symboliserar dem som dör och blir uppväckta. Elia symboliserar dem som tas levande till himlen utan att dö först (Matt 17:1-8).

Ytterligare bibelställen om döden och uppståndelsen:

- Apg 2:34
- Jud 1:7
- Mal 4:1-3
- Heb 11:39-40
- Joh 3:16-18

